

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 10577 af 10/02/2009 (Gældende)

Ankestyrelsens principafgørelse 31-09 om børnefamilieydelse - ophold i Grønland - udstationering - skat

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 3700021-08

Ankestyrelsens principafgørelse 31-09 om børnefamilieydelse - ophold i Grønland - udstationering - skat

Resume:

Der var ikke ret til børnefamilieydelse under ophold/udstationering på Grønland. Betingelsen om fuld skattepligt til Danmark var ikke opfyldt under opholdet i Grønland, idet det var oplyst, at ansøgeren og dennes ægtefælle havde ansøgt om fritagelse for dansk skatteutræk og alene betalte grønlandsk skat under opholdet.

Der var ikke grundlag for at fravige lovens regler, idet hverken EF-forordning 1408/71 eller Nordisk Konvention om social sikring fandt anvendelse.

Love:

Lov om en børnefamilieydelse - lovbekendtgørelse nr. 972 af 22. september 2006 - § 2 og § 13

Kildeskatteloven - lovbekendtgørelse nr. 1086 af 14. november 2005 - § 1

Bekendtgørelser:

Skatteministeriets bekendtgørelse nr. 1026 af 24. oktober 2005 om udbetaling af børnefamilieydelse til personer, der ikke er fuldt skattepligtige efter kildeskattelovens § 1, m.v. og de kommunale skatterevisorers revision af børnefamilieydelsen. § 1 og § 2 -

Sagsfremstilling:

Ansøgeren og dennes ægtefælle, som begge var politiassistenter flyttede til Grønland med deres fællesbørn i september 2006. Parret var begge udstationeret ved politiet i Grønland. De betalte ikke skat til Danmark, men de betalte skat til Grønland under opholdet.

Ansøgeren havde inden afrejsen rettet henvendelse til kommunen, som havde oplyst, at ægteparret ikke var berettiget til at modtage børnefamilieydelse fra Danmark under opholdet i Grønland.

I oktober 2007 rettede ansøgeren igen henvendelse til kommunen med hensyn til spørgsmålet om berettigelse til børnefamilieydelse, idet ansøgeren var blevet bekendt med, at udstationerede på Grønland modtog ydelsen.

Kommunen fastholdt, at ansøgeren og dennes ægtefælle ikke var berettiget til børnefamilieydelse under deres ophold i Grønland. Kommunen henviste som begrundelse herfor til børnefamilieydelseslovens § 2 samt § 1 og § 2 i Skatteministeriets bekendtgørelse nr. 1026 af 24. oktober 2005.

Ansøgeren klagede over dette og oplyste i klagen, at denne havde talt med kollegaer fra andre danske kommuner, som også havde deres børn med under udstationering i Grønland, og som fortsat modtog børnefamilieydelse fra hjemkommunen under opholdet. Dette skete angiveligt med henvisning til, at de var offentligt udstationeret og dermed skulle sidestilles med udstationerede fra Udenrigsministeriet.

Nævnet tilrådte kommunens afgørelse med den begrundelse, at ansøgeren ikke var berettiget til børnefamilieydelse under opholdet i Grønland.

Nævnet henviste til, at det ifølge børnefamilieydelseslovens § 2, stk. 1, nr. 1, var en betingelse for retten til ydelsen, at forældremyndighedsindehaveren var fuld skattepligtig her i landet. Nævnet havde i denne forbindelse ubestridt lagt til grund, at ansøgeren og dennes ægtefælle havde søgt om fritagelse for dansk skattetræk og nu betalte grønlandsk skat, således at de ikke under deres ophold i Grønland var skattepligtige i Danmark, jf. kildeskattelovens § 1.

Nævnet henviste endvidere til, at ifølge børnefamilieydelseslovens § 13 kunne skatteministeren fastsætte regler, der afveg fra lovens bestemmelser i det omfang, det var nødvendigt til opfyldelse af internationale forpligtelser.

Reglerne herom var fastsat i Skatteministeriets bekendtgørelse nr. 1026 af 24. oktober 2005.

Nævnet bemærkede, at for så vidt angik betingelsen om fuld skattepligt var det i bekendtgørelsens § 1 fastsat, at denne ikke var gældende for personer der efter EF-forordningen nr. 1408/71, var omfattet af dansk lovgivning om social sikring under ophold i en anden EØS-medlemsstat. Betingelsen var heller ikke gældende for personer, der efter overenskomsten med andre stater var omfattet af dansk lovgivning om social sikring under ophold i en anden stat.

Da Grønland ikke var medlem af EØS, var der således ikke ret til børnefamilieydelse under ophold i Grønland efter reglerne i EF-forordning 1408/71.

Nævnet bemærkede endvidere, at reglerne i Nordisk Konvention om social sikring heller ikke medførte ret til ydelser fra Danmark under ophold i Grønland, idet konventionen ikke regulerede forholdet i Rigsfællesskabet mellem Danmark, Færøerne og Grønland, men alene forholdet mellem Danmark (inkl. Grønland og Færøerne) og de øvrige nordiske lande.

Ansøgeren anførte i klagen, at ægteparret var udstationeret i Grønland af det danske politi. Ansøgeren vedlagde samtidigt første og sidste lønseddel samt henviste til tidligere anbringender.

Ansøgeren flyttede senere i august 2008 tilbage til Danmark sammen med familien.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af retten til børnefamilieydelse under ophold i Grønland ved udstationering, hvor der under opholdet ikke blev betalt skat til Danmark.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at ansøgeren ikke var berettiget til børnefamilieydelse under ophold/udstationering i Grønland.

Betingelsen om fuld skattepligt til Danmark var ikke opfyldt under opholdet i Grønland.

Ankestyrelsen lagde til grund, at ansøgeren og dennes ægtefælle havde søgt om fritagelse for dansk skattetræk og alene betalte grønlandsk skat, således at de ikke kunne anses for skattepligtige i Danmark under opholdet i Grønland jf. kildeskatteloven.

Den konkrete udstationering i Grønland kunne derfor ikke sidestilles med udstationering fra Udenrigsministeriet, jf. kildeskattelovens regler.

Betingelsen om, at barnet opholdt sig her i landet, kunne heller ikke anses for opfyldt.

Ankestyrelsen vurderede, at ansøgeren og dennes ægtefælle ikke kunne anses for at have bevaret bopæl i Danmark under udstationeringen i Grønland. Ankestyrelsen lagde vægt på, at det fælles hjem i Danmark var blevet solgt ved flytningen til Grønland samt på, at det var oplyst, at ansøgeren og dennes ægtefælle ikke betalte skat til Danmark, men alene til Grønland under opholdet. Ankestyrelsen lagde endvidere

vægt på, at udstationeringen ikke kunne anses for et kortvarigt ophold i udlandet, idet der var tale om en udstationering på 2 år, som kunne forlænges yderligere i op til 2 år.

Det fremgik af bemærkningerne til loven, at hvis barnet opholdt sig hos forældrene, og disse var fuldt skattepligtige til Danmark, ansås barnet for at opholde sig i Danmark.

Ankestyrelsen lagde samtidigt vægt på, at der ikke var grundlag for at fravige lovens regler.

Ankestyrelsen lagde herved vægt på, at hverken EF-forordningen 1408/71 eller Nordisk Konvention om social sikring kunne finde anvendelse, idet Grønland ikke var medlem af EØS, og da Nordisk Konvention ikke regulerede det indbyrdes forhold i Rigsfællesskabet mellem Danmark og Grønland.

Ankestyrelsen tiltrådte således det sociale nævns afgørelse.